

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984430976/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

fjase, det trænger man virkelig til. Jeg har såmænd alvor nok i min forretning og mine bøger, og i længden holder jeg mest af de kvinder, som snakke om ingenting, det er en hvile for mig. Ja, sådan sa han.»

»Nå,« sa Charlotte. Hun sad nu mere hen ad den anden side til og søgte bort med øjnene, men måtte blie der. Hun var så blød og bred, man kunde se på hende, at myg og lopper og andre blodsugere måtte være slemme ved hende.

»Vi talte om så mange ting,« vedblev fru Therkelsen, »han er i grunden den mand, jeg kender bedst af alle. Også om ægteskabet talte vi. Se, De er nu en udmærket veninde, fru Therkelsen, sa han somme tider, men De vilde aldrig passe til at være min kone. — Så De behøver ikke at være skinsyg, frøken Lind! — De er for alvorlig, sa han, De ser for dybt på tingene. Hvis jeg engang skal forloves — nå, nu er han jo da blevet forlovet alligevel.«

Charlotte sad som et velopdragent barn, der i et selskab blir sparket af en fæl unge, men som ikke tør flytte sig af lutter artighed.

»Nå,« afsluttede fru Therkelsen, »men jeg tænkte jo nok, at når det kom til stykket, at han skulde forloves, så vilde han alligevel ikke følge det princip.«

Da så fru Lind, som ingenting kunde høre, at et af hendes børn var i nød, og hun kaldte sit mishandlede barn hen i et mindre ondsksfuldt hjørne.

Andetsteds var samtalen faldet på realskolebestyreren. Det var fru Laursen, der gjerne vilde høre noget ufordelagtigt om ham; hun afskyede ham instinktmæssigt, som det bløde må afsky det hvasse, men hun bagtalte ham aldrig, det forbød hendes ærlige natur hende, hun vilde bare gjerne høre andre gøre det.

For at ha sin samvittighed fri begyndte hun derfor